

Agerdyrkningsberetning.

(Fra den fiftte Halvdeel af October).

Sjældent have vistnok Landmændenes Forhaabninger været underkastede saamange Forandringer som i Løbet af denne Sommer. Medens Udsigterne i Foraaret paa Grund af den vedholdende Kulde, som skadede Vintersæden og hindrede Vaarsædens Saaening, vare temmelig mørke, forandrede's Alt ved det gunstige Veir i Juni og Julimaaneder til det Bedre, og da vi i Slutningen af Julimaaned modtogte Beretninger fra Landmændene nærede man overalt de bedste Forhaabninger om en rig Høst. Disse ere imidlertid blevene stussede, paa mange Steder endog i en meget høi Grad, og den Beretning vi denne Gang kunne meddele vore Læsere er langt fra saa tilfredsstillende, som vi tidligere troede os berettigede til at haabe.

Ved den hyppige Vært, som de med Varme afværlende Regnbyger i Juni og Julimaaneder havde fremkaldt, kom Straaet til at mangle Stivhed; da de heftige Tordenbyger indtraf i Juli og den første Halvdeel af August blev derfor al den Sæd, der stod tæt omkasket, tildeels i en saa høi Grad, at den laae langs henad Jorden, og den stærke Blæst der sædvanlig ledsagede Bygerne indvirkede Straaene saaledes i hverandre, at Sæden ikke kunde rejse sig og Alrene unddroges Luft og Lys. Dræningen kunde derfor kun stee usuldkomment, og det er ikke heller usandsynligt at ved Straaets stærke Udvikling havde Planterne tabt endeel af Kraften til at udvikle

Kjærnen, da derhos det uftadige Veir vedblev, og der manglede Solfin og Varme, i Modenhedens sidste Stadium indfandt Rust sig paa mange Steder og Kjærnen blev lille og sammenstrumpen. De Kornsorter som blomstre senest leed meest deraf og navnlig Hvede og Grter, medens Rugen forholdsviis ikke tog nogen Skade. Da næsten al Regnen hidrørte fra Tordenbyger, og forskjellige Omstændigheder, saasom Tiden paa hvilken navnlig Vaarsæden var nedlagt, hvorvidt Markerne have været høit eller lavt beliggende, paa hvilke Dage f. Ex. Hvedens Blomstring indfandt sig, enten i tørt eller fugtigt Veir, have haft stor Indflydelse, saa vise Forholdene sig meget forskellige selv i nærliggende Egne. I enkelte Dele af Landet, hvor Regnen udeblev en stor Deel af For sommeren, og som i det Hele ikke kunne beklage sig over for megen Væde, saaledes det sydlige Fyen og de nærliggende Der, have Veirforholdene langt fra haft den ugunstige Virkning. Det er derfor i dette Aar særdeles vanskeligt, at give en nøiagtig Beretning om Høstens Udfald i Landets forskellige Egne, endstjøndt vi have tilladt os at henvende os til et stort Antal Landmænd, der velvilligen have meddeelt os Underretning om Forholdene i deres Egne.

Da Hveden overalt i Landet er den Sædart, der er falden mindst gunstig ud, gjælder det ialmindelighed, at de lettere Jorder, hvor Rug er Hovedsæden, har haft den bedste Høst, medens Klagerne fra de frugtbare Dele af Landet ere stærkest. Paa Volland, Falster, Møen og i det sydlige Sjælland er man mindst tilfreds med Høsten; i det nordlige Sjælland, Fyen og paa Østkysten af Jylland og Sleesvig, navnlig i de mindre frugtbare Dele deraf, er Høsten falden bedre ud, og paa de lettere Jorder der saavel som i det mellemste og vestlige Jylland er man ialmindelighed ret vel tilfreds. Dog er man endnu ikke istand til at kunne udtale sig aldeles bestemt, da Vaarsæden endnu ikke er torfken. Saalænge Sæden stod paa Marken nærede man endnu ret gode Forhaabninger, ved Indkjørselen viste det sig imidlertid, at den fyldte langt mindre end man havde ventet,

og ved Udtærskningen af Hvede til Saaesæd overbevistes man først om hvor ringe Udbytte den gav. Det er imidlertid ikke Qvantiteten, man beklager sig saameget over, men navnlig over Qvaliteten, den er saa slet som man ikke i mange Aar erindrer. Med Hensyn til Hvede synes det at gjælde over hele Landet; hvad Baarsæden angaaer turde det dog nærmest gjælde Sjælland og de mindre Øer; i de andre Dele af Landet synes Qvaliteten af Baarsæd at være bedre, dog er endnu meget for lidt udtørstet til at man tør udtale nogen bestemt Mening derom.

Fodermassen er iaar temmelig betydelig, om Kornet end ikke fylder som ifjor; dog er Foderet ialmindelighed ikke godt, endstjøndt det er godt høstet. Den megen Leiesæd har gjort Foderet sjælt og visent, og hvor Rusten har indfundet sig vil den Næringskraft, som Straaet indeholder, vistnok kun være ringe. Rughalmen er imidlertid ialmindelighed god, og paa enkelte Steder ogsaa meget af Baarsædshalmen, medens paa andre Klagerne navnlig over Havrehalmen, der dog udgjør en saa vigtig Deel af Foderet, ere meget lydelige. Den Halm der har ligget er imidlertid gennemgroet baade med Græs og hvad Bygget angaaer med unge Stub, der ikke kom til Modenhed, hvilket turde bidrage til at give den noget større Næringsværdi. Man maa dog overalt gjøre Regning paa, at Halmen bliver meget udvov, og det vil derfor vistnok ikke være ufornødent fra Begyndelsen af at iagttage nogen Sparsomhed ved Fodringen.

Høstveiret var overmaade heldigt over hele Landet. Høsten begyndte først i den anden Uge af August; i den første Tid var Veiret endnu i det ustabile Hjørne, saaledes at hos Enkelte, der ilede formeget, kom Rugen mindre godt ind. Imod Slutningen af August indtraadte et meget stadigt Veir, som med saa Afbrydelser vedvarede til Slutningen af September. Det blev derfor muligt selv paa de største Gaarde at bringe Sæden godt i Hums eller Hæs, hvilket var en stor Lykke, da Høsten iaar paa de fleste Steder var meget besværlig, navnlig hvor der var megen Leiesæd, og Leen er paa mange Steder

brugt mere end Meiereedet. Ogsaa have Klagerne over Mangel paa Arbeidskraft aldrig været saa almindelige. Høsten var i de sydlige Dele af Landet endt omtrent den 8de September og vel overalt med Septembermaanedes Udgang.

Hveden er den Sædart, som overalt er falden mindst heldig ud, endstjøndt den endnu i Julimaaned havde et ualmindeligt lovende Udseende. Uheldigt Veir under Dræningen og Mangel paa Varme og Solskin under Modenhedsperioden ere de væsentligste Grunde til det uheldige Udfald af Høsten; thi vistnok var Sæden stærkt omkasket, og paa mange Steder forekom Rust paa Straa og Blade og Orm i Kjøernen, men Leiesæden alene er dog ikke, som Erfaringen fra isjor udviser, - Skyld i at Qualiteten er saa slet, og Rusten maa nærmest betragtes som en Virkning af de ovenfor omtalte ustabile Veirforhold; den lille hvide Orm, som forekommer i Alret, har vistnok paa sine Steder gjort Skade, men den vilde dog være umærkelig over det Hele. Paa ikke saa Steder maa Hvedehøsten betragtes som mislykket, idet hele Udbytten kun har udgjort 2—3 Fod, og deraf har Intet kunnet benyttes til Saaeforn; efter den hidtil foretagne Tærkning synes 5—6 Fod at være det almindelige, og kun paa meget saa Steder naaes 10—11. Hvad der imidlertid forøger Bæmseligheden er, at Qualiteten er saa slet; man erindrer neppe at have seet saa slet Hvede, som iaar bringes paa Markedet; 120—124 Pd. holl. ansees for en ret god Vægt og den naaes ialmindelighed kun ved en meget stærk Rensning, men mange Steder kan kun naaes 112—116 Pd., og der skal endog være udbudt Hvede til Salg i en sjællandsk Kjøbstad til 105 Pd. holl. Et slikt Produkt kan naturligvis ikke betragtes som ordinaire Handelsvarer, og Kjøbmændene holde sig tilbage fra Partier af en saa middelmaadig Bæmselighed. Priserne paa Hvede variere derfor overordenlig meget og for ny Hvede er betalt fra 9 til 17 Rdl. Tønden. Den brune Hvede er i det Hele falden mindst heldig ud, medens den gule Manchesterhvede og de enkelte hvide Hvedearter, som

udholdt Vinteren, ere blevne bedre, formodentlig fordi Blomstringen indtraf i heldigere Veir.

Udtærskningen af Hveden har været meget besværlig, da Kjærnen sidder meget fast i Året og Årnen er saa blød, at den vanstelig slipper. Man har derfor døiet meget for at faae Saaehveden tærsket, og de Gaarde, hvis Hvedeavl var mislykket og som have maattet kjøbe Saaehvede, maatte betale den særdeles høit, indtil 23 Rdl. for Tønden.

Kugen er ialmindelighed falden meget godt ud; det er den Sædart, hvormed man er meest tilfreds; kun paa meget lette og mindre veldrevne Jorder fik den i Foraaret et Knæk, som den ikke senere har kunnet forvinde. Halmen er i det Hele sund og god, og paa mange Steder har man endog meget gode Jold, nemlig 12—14 Tdr. pr. Td. Land. Kjærnen er velskabt, men af ringe Vægt og 120 Pd. holl. synes at være det almindelige.

Kapsen har i Reglen kun givet et temmeligt ringe Udbytte; 5—6 Td. pr. Tdr. Land synes at være Gjennemsnittet.

Om Bygget kan man endnu ikke udtale sig med Bestemthed, da saa lidet er tærsket; dog synes det at man nok kan gjøre Regning paa en Middelafgrøde, hvad Quantiteten angaaer; med Hensyn til Oualiteten er man derimod særdeles utilfreds. Det torade Byg er faldet bedst ud, navnlig det gamle danske, medens Chevalierbygget baade giver mindre Mængde og lettere Varer; selv i Kallundborgeggen naaer det kun en Vægt af 105—110 Pd. Kjærnen er langstrøget og spids og af en temmelig mørk Farve. Grunden dertil er vel nærmest at Bygget modnes for hurtigt uden at rødne, og derved paa mange Steder blev vandskoldet. Dette var især Tilfældet med det færrade Byg, som navnlig paa Sjælland har meget smaa og ufuldkomne Kjærner og kun naaer en Vægt af 98—100 Pd. holl.

Havren er forskjellig. I Jylland og Slesvig er Høsten falden meget godt ud, man venter et rigeligt Udbytte og klager ikke over Oualiteten. I Fyen er det noget forskjelligt, dog er

man ialmindelighed tilfreds. I Sjælland og paa Smaaøerne klages almindeligt, endstjøndt man ogsaa her paa enkelte Steder har havt en god Middelsgrøde. Paa mange Steder angrebes Havren af Rust, og der fik man ingen Kjerne og slet Straa; andre Steder har Udbytten ikke været slet, men Kærnen er saa let, at den kun har ringe Foderværdi; den veier kun mellem 60 og 70 Pd. holl. Hestene kunne derfor ikke holde sig ved det sædvanlige Foder, og man har været nødt til at forøge den sædvanlige Havreration for at holde Hesten i et nogenlunde Hulb.

Grterne ere i de Egne, hvor de dyrkes som Handelsvarer, paa Volland, Falster, Møen og i det sydlige Sjælland, falden saa uheldig ud, at det nærmer sig en Misvæxt. Dette gjælder dog navnlig om de silbigmodne Grter, der vedbleve at blomstre og forvored sig; de tidligmodne have paa enkelte Steder givet en ret tilfredsstillende Afgrøde. I de andre Egne af Landet, hvor de imidlertid kun indtage en underordnet Plads i Landbruget, have de mange Steder givet et ret godt Udbytte.

Vikter ere i det Hele lykkedes ret godt.

Boghveden, der tidligere lovede en stor Afgrøde, leed af Regnen og Stormen i Blomstringstiden; den giver et stort Quantum Foder, men Kærnen kommer neppe til at overstige en Middelhøst.

Kartoffelhøsten er ialmindelighed falden meget uheldig ud. I Begyndelsen af August visnede Toppen og Værten standsede; da Kartofflerne iaar paa Grund af det strenge Foraars lagdes seent, vare Knoldene dengang kun meget smaa, og Udbytten har derfor været meget ringe; ofte kun 2 til 3 Gange Udsæden. Sygdommen har derimod ikke angrebet Knolden saa meget som i de foregaaende Aar. Paa ganske enkelte Steder har Udbytten været ret tilfredsstillende; saaledes berettes fra Hjerting, at man har erholdt 80 Tdr. pr. Td. Land og Sygdommen har været saa ubetydelig, at man i tidligere Aar slet ikke vilde have bemærket den. Ogsaa paa flere Steder i det nordlige Jylland har man paa lettere Jorder og hvor de ere optagne før Efter-

aarsvæden begyndte havt et mere tilfredsstillende Udbytte end i de nærmest foregaaende Aar. Fra en Gaard i det sydlige Slesvig berettes, at det er lykkedes at erholde et, om ikke stort saa dog ret sundt, Udbytte af Kartoffelmarken ved 1) Draining 2) hyppig Berling af Ræggekartofler, 3) meget tidlig Røgning, 4) Gjødsling om Efteraaret, 5) Oppløining af Kammene, hvori Kartoflerne lægges, før Vinteren og 6) ved at lade en Række Bønner afverle med Kartoflerne. Tidlig Røgning og Valg af tidlig modne Sorter i let Jordsmon synes efter de hidtil gjorte Erfaringer bedst at borge for et nogenlunde tilfredsstillende Udbytte.

Rodfrugterne ere iaar lykkedes godt, dog vil Udbyttet blive noget mindre end ifjor, fordi de bleve saaet senere og Jordblopperne vare meget flemme mod Turnips og Kaastrabi, som paa mange Steder maatte omsaaes. Det tørre Efteraar har ogsaa sat dem noget tilbage i Vært, da September og October ere de Maanedene, hvori de udvikle sig stærkest. Dog er man ialmindelighed veltilfreds med Udbyttet, og vi skulle senere anføre Størrelsen af de Afgrøder, der ere os bekendte. Dyrskningen udbreder sig aarligt mere og mere.

Høet fra Kløvermarkerne har iaar været rigeligt, navnlig have de silbignomne Kløver givet et sjældent stort Udbytte; Engene have givet et jævnt Udbytte, de fugtige Moseenge dog vel snarere under end over det almindelige. Bjergningen har næsten overalt været meget vanskelig paa Grund af det ustadige Veir, og meget Kløverhø er blevet sort og mere eller mindre fordærvet. Endeel Hø er først fjørt ind efter Sædhøsten, og paa de meget fugtige Strækninger staaer endeel ube endnu, som først vil blive fjørt ind paa Varsfrost, dette er navnlig Tilfældet paa Holmegaard-Kjæng- og Barre Mose i det sydlige Sjælland, hvor imidlertid meget Hø er blevet aldeles fordærvet. Men om end Quantiteten af Høet har været tilfredsstillende, saa er Qualiteten det dog langt fra ikke overalt, og da det er bekendt, at sletthjerget Hø har en stor Indflydelse paa drægtige Dyr, kan man ikke for meget anbefale Forsigtighed med Opføringen til Dvæget for ikke at fremkalde Kastning, og

navnlig bør viftnof al det Hø, der har staaet under Band, iffe benyttet til drægtige Kær.

Græsværten har til fine Liden af Mæret været usædvanlig yppig. Rigtignof kom det feent til Groning men udviflede fig ved det gunftige Veir faameget at det næften blev for stærkt for Dvæget. Efteraarsgræsningen har paa mange Steder været mindre god, da den lange tørre Tid under Høften hængede Græsværten.

Udbyttet af Meierierne har fom Følge af det gode Græs været godt og paa mange Steder endog meget godt. Smørudbyttet har imidlertid iffe været faa stort fom man havde ventet, hvilket maffee deels hænges fra at der har været mindre Fynd i Græsset, men tildeels viftnof ogsaa fra Vanfteligheder med Mælkens Opbevaring, hvorved et større Quantum Mælk behøvedes til eet Bund Smør. Der klages meget over Mangel paa Mælkpiger; fra Sorøegnen meldes endog, at man paa en Gaard har været nødt til at golde 20 Kær, da man iffe kunde faae Befætningen mælket.

Studiefedningen har iffe viift fig fordeelagtig iaar. Briserne i England have tildeels været lavere end her, og Fedestudene fra Marffen have kun kunnet affættes med Tab. Der har derfor ingen Omfætning været, og Efterretningerne fra de fiftte Markeder i Slesvig lyde intet mindre end opmuntrende, og flere Prangere ere komne tilbage uden at kunne fælge. Man venter derfor at Brifen paa magert Dvæg og Ungqvæg maa falde i Løbet af Vinteren.

Skæferierne have givet et meget godt Udbytte.

Huusbhyrenes Sundhedstilstand er tilfredsstillende og de befinde fig ogsaa ialmindelighed i en god Foderstand.

Vintersæden er iaar kommen feent i Jorden, deels fordi alt Arbeide er kommet fildigt i denne Sommer, deels ogsaa fordi Brakmarken, der iaar har været temmelig vanftelig at holde reen, trængte til mere Behandling inden Saaningen kunde begynde. I den tørre Tid af September frygtede mange Landmænd for at faae, og da Regnen begyndte, blev den vedholdende.

Rugen er i de frugtbare Dele af Landet faaet inden Septembermaanedes Udgang, med Hvede blev man senere færdig, og der er vel ikke saa faa større Gaarde paa Øerne, der neppe ere færdige endnu, og, hvis Veiret ikke forandrer sig væsentligt, neppe faaer tilsaaet Vintersædsmarken iaar. Mangelen paa Saaehvede har, som vi ovenfor berørte, ogsaa været en Grund til at Saaeningen er blevet saa længe udsat og paa de Steder, hvor Brakmarken draines, bliver man ikke heller altid færdig i rette Tid. Om Udsæendet af Vintermarken kan man derfor endnu ikke dømme stort, Rugen er dog kommen godt op paa mange Steder og seer ret kraftig ud; enkelte Steder klages over Sneglene. Rapsmarkerne ere overalt meget lovende.

Naar man efter det Foregaaende vil søge at danne sig et Billede af Gjennemsnittet af Høsten i hele Landet, saa lader det sig vel ikke negte, at Aarets Afgrøde snarere maa ansees for at være under end over et Middelaar, da det er de fornrigeste Dele af Landet, hvor man er mindst tilfreds med Høstens Udfald. Fra Landmandens Standpunkt er der imidlertid een Omstændighed, som vi slet ikke have taget i Betragtning, og som dog har en overordentlig stor Indflydelse, og det er Prisene paa Landbrugsprodukterne. Disse ere imidlertid saa særdeles høje, at Indtægterne, selv i de Egne, hvor man har størst Grund til Klage over Høstens Udfald, vistnok blive langt større end under sædvanlige Forhold. Det gjælder ikke alene om Kornet, men ogsaa om Meieriprodukterne, som hele Sommeren have holdt sig i en meget høj Pris; ligeledes Ovæg, Heste og overhovedet Alt hvad Landmanden kan sætte. Landmanden maa derfor i det Hele betragte dette Aar som gunstigt, og i de Egne, hvor Høstens Udfald har været tilfredsstillende, er der al Udset til et særdeles indbringende Aar.

Vi skulle nu gaae over til nærmere at omtale Forholdene i de enkelte Dele af Landet; om Foldene kunne vi endnu Intet melde, men vi haabe at faae Leilighed dertil i Vinterheftet.

I det nordlige Sjælland er man paa de lettere Jorder ret vel tilfreds med Høstens Udfald; paa de frugtbare Jorder klages særdeles over Hveden, man maa paa mange Steder tærste 8—10 Traver af almindeligt Bind for at faae en Tønde; Bygget antager man vil give et Middeludbytte, men af en meget simpel Qvalitet. Rug og Havre ere bedst lykkedes, Grter ere meget forffjellige. Kartoffelhøsten der saavel som paa Amager er ringere end nogenfinde tidligere, kun i enkelte lette Jorder tæt ved Stranden, hvor der er gjødet med Tang, har Udbyttet været nogenlunde tilfredsstillende. Roerne ere faldne godt ud og man venter, hvor de ere holdte fri for Ukrudt, indtil 300 Tdr. paa en Tønde Land, ligeledes have Grønsager givet et meget godt Udbytte. Paa de større Gaarde savnebe man i høi Grad Arbeidskraft i Høsten, om det end lykkedes at faae Sæden tørt ind, saa blev den dog hyppig overmoden, hvorved Qvaliteten led. Den tidligsaade Rug maatte paa Grund af Tørke ligge længe i Jorden inden den kom op og staaer tilbage for den sildigsaade, der blev saaet kort før Regnen. Med Hvedesaeningen var man endnu den 24de October ikke færdig paa mange større Gaarde; hos Bønderne er Vintersæden ialmindelighed kommen ret godt i Jorden.

I det sydlige Sjælland er man aldeles ikke tilfreds med Høstens Udfald, og anseer den for ikke lidet under en Middel-høst. Af Hvede høstes neppe halv saamange Told som forrige Aar, og af de sildigmobne Grter venter man kun et Par Told; Havren er meget forffjellig, det synes at den tidligsaade har været bedre end den sildigsaade. Bygget antages at ville give en Middelhøst, men Qvaliteten er saa slet som i intet tidligere Aar. Med Rugen er man tilfreds, kun er ogsaa her Vægten særdeles ringe. Høsten har fyldt godt, men Hvedearene vare for en stor Deel enten golde eller havde i $\frac{1}{3}$ af Længden fra Spidsen svange og sammenstrumpne Kiærner. Kartoflerne ere næsten aldeles mislykkede og i Slagelseegnen betales indtil 5 Rdlr. for Tønden.

Paa **Samsø** har Hveden givet et meget ringe Udbytte. Rugen er falden ret godt ud, men med Bygget er man ikke tilfreds og klager navnlig ogsaa der meget over Qvaliteten, da det er 10—12 Pd. holl. lettere end i sædvanlige Aar. Havren har givet en meget god Høst, Grterne lovede godt, men give ved Udtærskningen et ringe Udbytte. Halmen er, med Undtagelse af Havren, simpel til Fodring og man er ikke uden Frygt for Kvægets Sundhedstilstand til Vinteren paa Grund af det slet høstede Hø og den daarlige Halm. Udbytet af Kartofler er ringe, men de ere ret gode og kun enkeltviis angrebne af Sygdommen. Man er langt tilbage med alle Efteraarsarbejder.

Paa **Moen** er man ialmindelighed utilfreds med Høsten; man har høstet meget Straa, men Kærnen er lille og svang. Af Grter høstes ikke stort mere end Udsæden og af Hvede kun faa Fod, der kun bringes til en Vægt af 122—123 Pd. ved stærk Kastning og Hærping. Ogsaa Baarsæden giver mindre end en Middelhøst og meget lette Varer; kun paa nogle af de større Gaarde har Udsædet været bedre. Græsningen har været god, og Udbytet af Meierierne meget godt, ligesom ogsaa Høet er godt hjerget, da man begyndte senere med Høsten.

Paa **Falster** stille Forholdene sig omtrent paa samme Maade; den eneste Sædart man er tilfreds med er Rugen og den dyrkes kun til Huusbehov. Man klager over de store Bannfeligheeder man har havt med at skaffe Saaehvede; flere Steder har man endog foretrukket at saae gammel Hvede. I Midten af Maaneden var man endnu langt fra færdig med Hvedesaaning, og var ikke uden Uengstelighed for Følgerne ved næste Aars Vintersæd.

Lignende viser Høsten sig paa **Holland**. Hveden er næsten overalt maadelig, Grter ialmindelighed ogsaa, Baarsæden er meget forskjellig, men Qvaliteten simpel; Græsset har været godt. Kartoflerne ere næsten aldeles mislykkede, men Roer, hvoraf der ved store Gaarde baade der og paa Falster dyrkes endeel, ere meget helbige. Paa **Pederstrup** er saaledes høstet 6300 Tdr. af de forskjellige Slags, og deraf alene 5000 Tdr.

Turnips; da de saaes i Brakmarken ere de optagne tidlig, men man har dog høvt 2—300 Tdr. pr. Tønde Land.

Paa **Langeland** og **Taastrup** har man høvt mindre Regning end de fleste andre Steder i Landet, som følge deraf har Græsningsen ikke været saa god og Udbytten af Meierierne under det sædvanlige, men Høsten er falden ret heldig ud og man gjør Regning paa en god Middelhøst af Baarsæd; Rugen staaer over, men Hveden endeel under en Middelhøst.

I **Fyn** er Høsten snarere over end under en Middelhøst, navnlig i de Egne hvor Rugen er Hovedsæden; Hveden er ikke falden heldig ud, men Baarsæden er lykkedes godt og der klages langt mindre over Qualiteten end i Sjælland, omendstjændt Vægten ogsaa der er mindre end sædvanlig. Vintersæden er næsten overalt kommen godt i Jorden, Rugen har flere Steder lidt af Snegle.

I det **nordlige Sylland** har Høsten været ret tilfredsstillende. Der er mindre Forskjel mellem Hvede- og Rughøsten end paa Øerne og begge Sædarter antages at have givet et Middeludbytte, det samme er Tilfældet med Bygget, men Havren har ialmindelighed givet en særdeles god Høst.

Fra det **vestlige Sylland** ere Beretningerne meget forskellige; Rughøsten er ikke overalt falden godt ud, enkelte Steder er man endog temmelig utilfreds med Udbytten, og overalt staaer den meget tilbage for det forrige Aars rige Høst; Bygget er ialmindelighed lykkedes godt; Havren er meget forskjellig, men dog i Reglen ret givtig; Boghveden har givet meget Foder, men mindre Korn end iltor. Græsmarkerne have overalt været særdeles gode, Hvarlen rig, men i Reglen slet bjerget. Man har endnu langt fra ikke tilsaaet, men hvad der er saaet tidligere har et kraftfuldt Udseende.

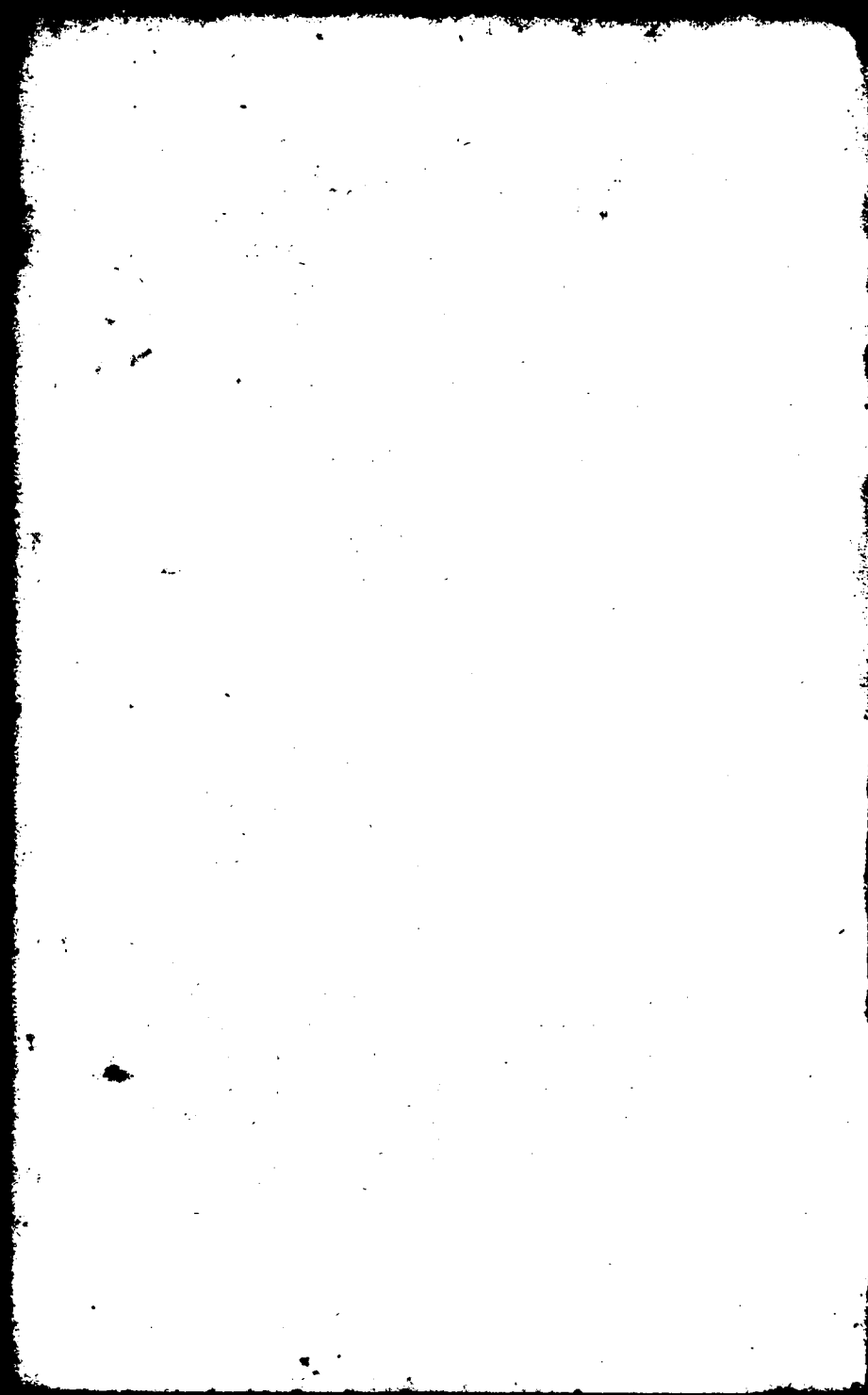
Høstens Udfald i det **østlige Sylland** er mere overensstemmende med Øernes, navnlig med Fyens, og maa betragtes som en ret god Middelhøst. Hveden er falden mindre godt ud, derimod antages Rugen at ville give bedre end iltor, stjændt den fylder mindre. Bygget har givet en Middelasgrøde og

Qvaliteten er ret god om end iffe særdeles vægtig. Havren ansees for den bedst lykkede Sæd, den fylder godt, skjæpper godt og Kjærnen er sund og vægtig. Man er ogsaa der meget tilbage med Efteraararbejderne og Alt kommer iaar 14 Dage senere end sædvanligt; ved Slutningen af September antoges endnu kun den halve Vintersæd at være nedlagt.

I det østlige Slesvig er Høstens Udfald omtrent som i Fyen. Der klages meget over Hveden, og Rugen har maaskee givet et mindre godt Udbytte end paa Derne, derimod er Baarsæden falden meget heldig ud, især Havren. Man hører ingen Klager over Baarkornets Qvalitet, men der er endnu tørstet saa lidet, at man ingen Dom kan have derover. Hos Bønderne, hvor der sjelden bruges reen Brak, men Vintersæd saaes efter Boghvede, har det endnu lange Udsigter med Tilsaeningen, da Boghveden først er høstet i September, hvorefter Gjøbningen skal udføres og Jorden pløies før Saaeningen kan finde Sted. Den Vintersæd der er saaet før Mikkelsdag har et meget lovende Udseende.

I det vestlige Slesvig er Baarsæden og navnlig Havren falden meget heldig ud, Vintersæden mindre godt. I Juni og Julimaaneder er iaar ligesom i forrige Aar flere Creature pludselig døde paa Græsgangene uden at man kjender Grunden, Blodet fandtes styrket paa en eiendommelig Maade. I den slesvigiske Marst har Vintersæden givet noget under en Middelhøst, Byg og Havre ret godt, Raps en Middelhøst og Ørter og Bønner derover, Qvaliteten af alle Sædarter er god.

Paa Bornholm har Høstens Udfald megen Lighed med Smaaøernes. Hvede og Ørter ere faldne slet ud, Rug og Byg give en Middelsgrøde, den tidligsaaede Havre er god, medens den sildigsaaede tildeels er ødelagt af Rust. Kartoffelhøsten er slettere end i noget tidligere Aar.

Udkast til en Veterinair- og Landbo-Høiskole,
beliggende i Kjøbenhavns Omegn.

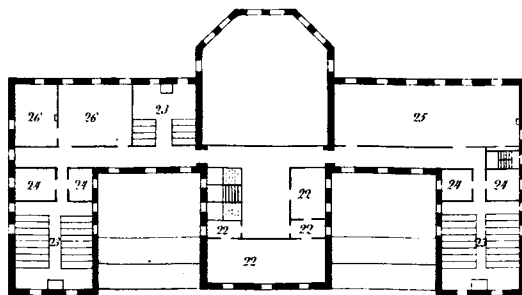
Anden Etage af Hovedbygningen A.

Forklaring.

A.

1. Vestibule.
2. Samlingsværelse for Lærerne.
3. Værelse til Bestyrelsen.
4. Directørværelse.
5. Archiv.
6. Preparations Laboratorium.
7. Analytisk Laboratorium.

Snive Stald.

anden Etage af G.

Forklaring.

E.

1. Ridehus.
2. Stalde for ikke smitsomme Sygdomme.
3. Boeer.
4. Kætekammer.
5. Foderkammer.
6. Dampbad.
7. Stald for catharrhalske Sygdomme.
8. Foderkammer.
9. Stald for putride Sygdomme.
10. Boeer.
11. Operations Locale.
12. Stald for Skolens egne Heste, med Kæle, Foder og Selekommer.
13. Vognremise.

F.

Museum for Agerdyrkningsredskaber.

G.

1. Smedie.
2. Dreierværksted.
3. Kulrum.
4. Vægt.
5. Apothek med Laboratorium.

Anden Etage.

Bolig for Bestyrelsen og en gift Staldkud.

H.

Kø og Faarestald.

I.

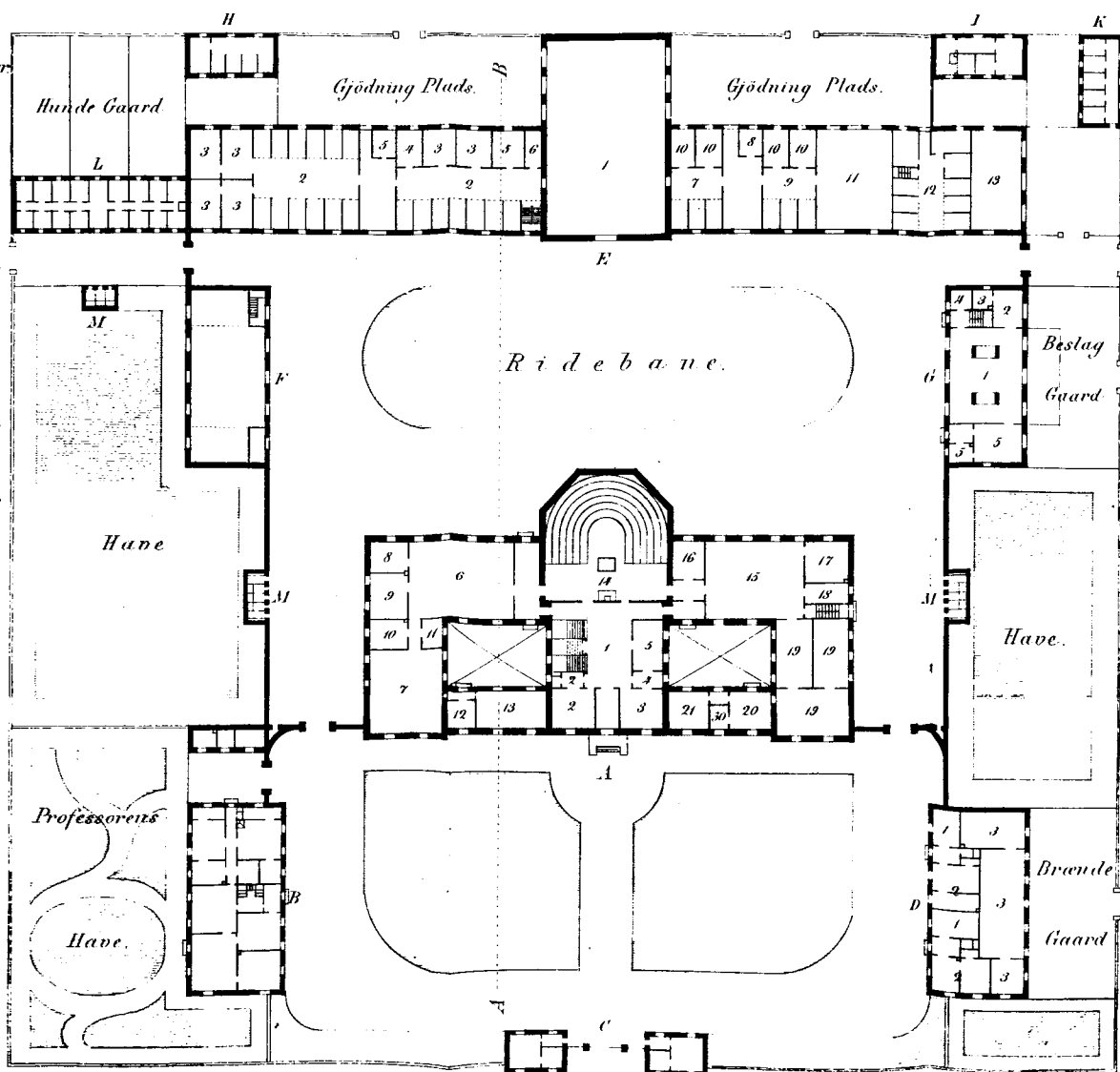
Bolig for Auldbestyrelsen.

K. Ridehus.

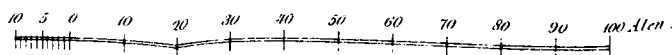
L. Hundestald.

M. Retirader.

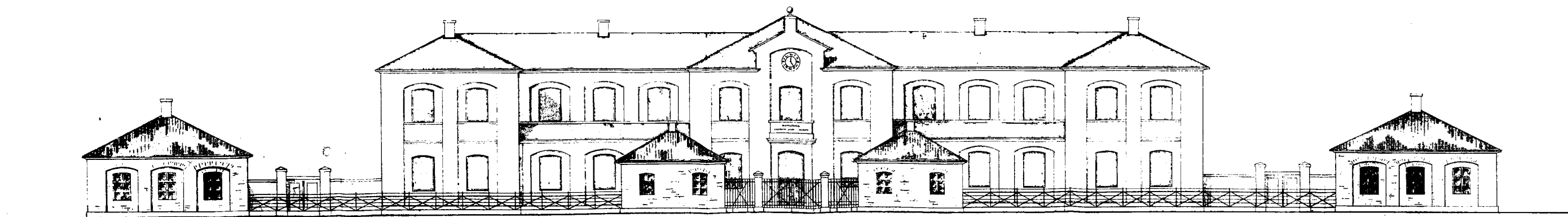
M a r k v e j.

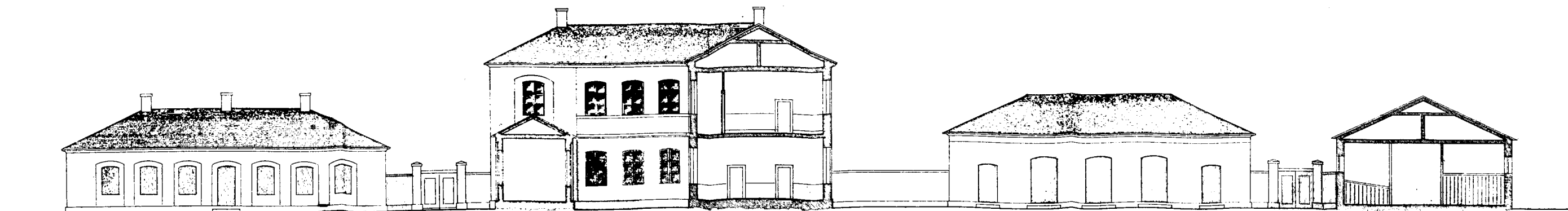
Hovedvej.

Udkast til en Veterinair- og Landbo-Høiskole, beliggende i Kjöbenhavns Omegn.

Facade mod Veien.

Gjennemsnit efter Linien A.B.

